

HORARI Despatx Parroquial: Dimecres i Divendres de 4 a 7 tarda. Dissabte, de 11 a 1

C. St. Jaume, 3 - Tel. 93 869 85 40 - parroquiocalaf@bisbatvic.com / www.parroquiescalaf.com

PREGUEM AMB L'EVANGELI DEL DIUMENGE

Senyor Jesús, no deixis que la Pasqua quedi reduïda a una commemoració anyal, a l'inici del temps de les primeres comunions.

Fes-te present entre nosaltres, renova la nostra fraternitat, fes-nos capaços de perdonar i de posar una mirada nova sobre totes les coses.

Que les nostres misses no siguin actes de culte rutinaris sinó celebracions sempre noves i joioses de la teva presència ressuscitada enmig nostre.

Que les nostres pregàries no siguin, un esforç per calmar les angoixes o una llista de necessitats que posem a la teva consideració, sinó el goig de trobar-nos amb tu.

Que tot allò que compartim, els nostres béns i el nostre temps, no ho visquem com un sacrifici feixuc sinó com la conseqüència lògica i positiva del fet que tots participem, ja des d'ara, d'una nova vida en tu.

AGUILAR DE
SEGARRA

CALAF

CALONGE DE
SEGARRA

CASTELLAR

CONILL

LA GUÀRDIA

MIRAMBELL

PUJALT

SEGUR

SANT MARTÍ
SESGUEIOLES

SANT PERE
DE L'ARÇ

CELEBRACIONS

29 d'abril (dissabte)

2/4 de 7: CONILL

8 vespre: CALAF

30 d'abril (diumenge)

10: AGUILAR

2/4 de 12: CALAF

1: SANT MARTÍ

1: PUJALT

INTENCIONS MISSES

Dimecres 26: Josep Prat Duocastella.

Diumenge 30: Família Oller-Vidal. Teresa Puig Rabell. Carme Gener Sancliments. Carme Monfort Gregori.

CONFIRMACIONS

Dissabte vinent, 29 d'abril, a la missa de les 8 de la tarda, hi haurà la celebració de la missa amb l'administració del sagrament de la Confirmació a 15 nois/es de les parròquies de Calaf, La Molsosa, Pujalt, Sant Martí Sesequeioles, Segur, Aguilar i Rubió. Presidirà la celebració el nostre bisbe Mns. Romà Casanova Casanova.

Un any més els joves han estat fidels al seguiment dels cursos de catequesi i formació proposada.

Aquestes celebracions ens fa viure més plenament la Pasqua.

ELS PATRONS DE CATALUNYA

SANT JORDI GLORIÓS

Sant Jordi té una rosa mig desclosa,
pintada de vermell i de neguit;
Catalunya és el nom d'aquesta rosa,
i Sant Jordi la porta sobre el pit.

La rosa li ha contat gràcies i penes
i ell se l'estima fins qui sap a on,
i amb ella té més sang a dins les venes
per plantar cara a tots els dracs del món.

Josep Maria de Segarra

MARE DE DÉU DE MONTSERRAT

Mont de la Verge, en tos records jo miro
que unides van la llibertat, la creu,
dos símbols sants que jo el primer admiro:
l'amor dels pobles i l'amor a Déu.

La llibertat!, la creu!, símbols dels pobles,
l'una és l'esprit de Déu, l'altre és sa mort;
l'una és l'aspiració dels hòmens nobles,
i dels hòmens cristians l'altre és lo port.

La llibertat!, la creu!, sobre les tombes
dels cristians màrtirs jauen sos pendons;
de Roma en les obscures catacombes
confongueren per sempre sos blasons.

(Fragment) Victor Balaguer i Cirera

RECOSIR UN MÓN QUE ES TRENCA -IV- Cij

La dissidència eclesial

La falta d'una autèntica cultura de la pau i el diàleg s'observa també en certs àmbits eclesials. De fet, l'extrema dreta eclesial ha reaccionat amb vehemència a l'obertura del debat clar i assossegat que el papa Francesc ha plantejat sobre alguns temes difícils i polèmics.

Paradoxalment, aquells que defensen la necessitat de la centralitat papal en l'Església i que veuen en la delegació d'alguns temes a les conferències episcopals de cada país una font de caos, divisió i relativisme, són els mateixos que han aixecat la veu contra el pontífex.

Paradoxalment altra vegada, aquells que temps enrere denunciaven els corrents eclesials progressistes considerant-los heterodoxos perquè discrepaven d'algunes de les directrius de Joan Pau II avui qualifiquen el papa Francesc amb el mateix adjectiu. Així doncs, aquells que es presentaven com a papistes i que ara critiquen el Papa no seguien el bisbe de Roma, sinó la seva pròpia ideologia.

Tenim un Papa que estimula el debat i que fins i tot anima a expressar discrepàncies, i que ho fa perquè esta convençut que Déu guia l'Església no tan sols inspirant el seu cap, sinó tots els estaments implicats. Així ho va fer en l'inici del Sínode de la Família, al llarg del qual anima cada bisbe a expressar el seu parer prèvia consulta als creients de la diòcesi respectiva. Ara, tres anys després de l'elecció del Papa, els sectors conservadors de l'Església ja manifesten públicament la seva disconformitat, i ho fan des de la convicció que el diàleg obert sobre uns temes determinats provoca incertesa, confusió i alarma en molts fidels. Novament es manifesten les dificultats i la por a la pluralitat, i l'enyorança d'un autoritarisme eclesial de caràcter absolutista, com d'altra banda són tots els autoritarismes.